

HOJNOLETNY (1) ai

V sg m hojnol(e)tny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przynoszący pomyślne, spokojne lata: Nulla falus bello, pacem te pofcimus omnes. POkoiu moy drogi/ Pokoiu Szłáchetny/ Piękney zgody Synu hojnoletny/ Bądź zemną pokim żywy/ wżák też twoie Ołtarze lubię nád wżyftkie boie. RybGęśli B3v.

BZ